

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

1881.

Kolozsvár, kedd, márczius 29

A „KELET” előfizetési díja:

Vidékre postán vagy helyben hához hordva	16 frt.
Egész évre	8 „
Fél évre	4 „
Negyedévre	1 frt 50 kr.
Egy óra helyben	1 „ 50 kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői és kiadói szállás: főtér 4-ik szám.

Hírlapok nem adnak vissza.

Hirdetési díjak.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 2 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 80 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket felvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus) der Wollzeile 36. Haasensteint et Vogler (Wallfischgasse 10) Rud. Mosse Publicistische Bureau. Budapest: Haasensteint és Vogler hirdetés közv. irodája. Goldberger A. hirdetések fétvételi irodája Budapest Szervitátor 3. sz.

Nyitási csekk

garmond sora után 25 krajczár fizetendő.

Tizenegyedik évfolyam.

Előfizetési felhívás

„KELET” tizenegyedik évfolyamának második, ápril—júniusi évfolyamára.

A „Kelet” előfizetési ára:

Egész évre	16 frt.
Fél évre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy óra helyben	1 „ 50 kr.

EGY ÚJ BOTRÁNY.

II.

A mérsékelt ellenzék programja, melyről e kotyvalék párt valószínűleg igen sokat vár, de a mely ennek fejében szerfelett keveset ad, áttekintést enged meg magának egész állami adminisztrációnkon. A pénzügyi politikáról áttér a közgazdaságra, erről az igazságtügyre és a közigazgatásról közoktatásügyünkre, természetesen mindenféle pusztulást, nagy hátramaradást tapasztal, s a mi legérdekeesebb, ő, a kinek sem terve, sem programja, arról panaszol leginkább, hogy a kormánypártnak terve nincs ezen bajok megakadályozására. Közgazdasági politikánkban azért kap hibát, mert sem a multban nem érvényesítette a kormány az ország gazdasági érdekeit, sem jelenleg nem hozatik előbbre a közlekedési és kereskedelmi politika terén fenyegetett nyugoti kivitelnk kérdése.

Nem kell valami mély belátás megítéléséhez, hogy mindez csak általánosságban elmondott frázis, a kormány nyakába akasztása mindazon bajoknak, melyek egy országot érhetnek, de a melyeket elvárítani nem áll mindég az illető ország hatalmában.

Sokkal nagyobb tért lehetne betölteni, mint az ellenzék programja azon tisztá tényeknek és nem pusztá frázisoknak felsorolásával, melyek a kormánynak fennállása óta a közgazdaság terén kivitt sikereit foglalják magokban. Bármit beszéljen a habarék az új bankról, tény hogy igen nevezetes vívmányoknak örvendőnk általa. A tizenöt millió magyar-nak a monarchia másik felében levő 32 millió nemzetiséggel szemben, magyar betűkben és szóban érthetőleg beszél egyenlőség az egész világ színe előtt az új bankjegyeken. Egyenjogu befolyást nyert hazánk e bank igazgatására, bankfiokok a pénznek olcsó forrásai nyitlak meg

olyan városokban, a hol ezelőtt bankfiokokról nem is álmódánk. A vám és kereskedelmi szerződés folytán 2 millióal nagyobb összeggel szaporodtak évenként bevételeink. Az ipari szakoktatásra tekintélyes összeg vétetett fel budgetünkbe és iparos szakoskolák létesültek, kelet felé Romániába két vasúti összeköttetés létesült, a magyar keleti, tiszavidéki vasútak megvásároltattak, nagy számban új vasútak épültek, keletkező vasútakhoz, mint a milyen a szamosvölgyi és mások az állam sineket adott, szóval egy czikk kerete szűk arra, hogy mindazon tiszta vívmányok felsoroltassanak, melyeket a közgazdasági politika terén elértünk s nem volna rossz a Tiszakormány alkotásait egy lehelettel kifujni az országból, had tapasztalnák azok, a kik hajlandók a mérsékelt ellenzék szavainak hitelt adni, hogy mi van ma és mi nem lenne akkor. Avagy mi jellemezhetné inkább a magyar kormány politikájának kiválóan közgazdasági irányzatát, mint pl. azon másik tény, miszerént, a mint a berlini konferencián a többi államok országok határai, nemzetek politikai jogai felett vitakoztak, Ausztria-Magyarország arra fektette a legnagyobb súlyt, hogy vasúti politika útján keletfelé közgazdasági érdekeit érvényesítse.

Hogy a magyar gabonának az észszak-amerikai, oroszországi verseny árt, ez szomorú valóság, s szívesen reá biznok a mérsékelt ellenzékre, hogy változtasson rajta, ha tud. Annyi bizonyos, hogy a külön vámvonal által, melyet némelyek a mérsékelt ellenzéken hangsúlyoznak, de a melyet maga a program kimondani nem mer lenne ugyan közgazdasági élet-halál-harcz Magyarország és nyugot között, de iparunk kedvéért épen virágzó nyersanyag termelésünk adná meg borzasztóan az árát.

Az ellen is kifogása van a mérsékelt ellenzéknek, hogy az ipartügyi kérdésekben enquetek tartatnak és saját érdekeik körül kikérdezettnek azok, a kik orvoslásért kiáltoznak.

Nős az ipartügyi enquetek kideríték, hogy az iparosok kívánságai különösen az ipartörvény revisiójára vonatkozólag többnyire olyanok, a melyek felől magok sincsenek tisztában, vagy ha tisztában vannak, az ajánlott gyógyszerből alig várhatni gyógyulást. Ne arról szónokoljon tehát az érdemes ellenzék, hogy a magyar ipar beteg, mert ezt mindenki tudja, hanem sorolja fel programhoz illoen, hogy a hazai iparosság érdekeiben

ezt és ezt akarom létrehozni. Ezeket és ezeket pedig a jelenlegi kormány nem akarja és nem tudja megvalósítani; jertek tehát hieim, szegény tönkrejuttott iparosok álljatok mellém, buktassuk meg a kormányt s adjunk életet a mi tívös terveinknek.

Ha a szélsőbal beszél a választókhoz, azt mondja, hogy el akarom törölni a delegatiót, a közöshadsereget, mire, mi kormánypártiak határozottsággal válaszoljuk, hogy mi meg ezt nem akarjuk tehát pozitív czél felett van miért harcolni. Miokon oly szemérmes tehát a mérsékelt ellenzék, hogy semmi áron sem hajlandó elárulni, hogy ő mit akar tulajdonképen? Mert állam, minden tagjában a püspököktől elkezdve a nap számsig boldog és megelégedett nem lehet, hogy a világ piacszai ne kelljen verseny-társakkal küzdenie, erre ismét nincs fel-találva biztos ellenszer. Hogy baj és nyomor elválhatatlan utitársai minden felé az életnek e miatt is hiába apellálunk az egkekhez. Szemet hunyva tehát az itt ott mutatkozó haladás felett könnyűszerrel összeszedhetni 15 millió ember életéből anynyi bajt, a mennyi egy mérsékelt ellen-zéki program kitömésére épen elégséges, csak hogy ez nem balszam az égő sebekre, programnak pedig nem program.

A katonai törvényszékek ujászervezése. A király helybenhagyta a katonai törvényszékek ujászervezésére vonatkozó szabályrendeleteket, melyek szerit a büntügyi dolgokban bíróságlasra jogosultak, mint állandó bíróságok: A hely-őrségi, tengerészeti, testőrségi és a katonai akadémiai bíróságok. Mint nem állandó bíróságok: A hadseregnél táborozás alkalmával kinevezendő hajózásló- és hajó bíróságok. Mint második bíróságok, a katonai főhadbíró, és mint harmadik a katonai főhadbíró törvényszék hoz ítéleteket, minek folytán „a katonai főbebezési főbíró” nevet nyer. E főbíró a következő tagokból áll: Egy főbb tábornok mint elnök, egy tábornok hadbíró mint irodafőnök és bíró, a szükséges számú hadbírók, titkárság, tanácsnokok, a tanács jegyzőkönyvét vezető és a fogalmazó személyzet. Mindkét főbírószék helye Bécs, a tengerészeti: Pola.

A marosludas besztércei helyi érdekű vasut kiútdítsége Gr. Eszterházy Kálmán vezetése alatt, nevezett vasut részére elsőbbségi részvényekért a vassint kizsákoló ma miniszterelnök pénzügyi és közlekedéstügyi minisztereknél emlékiratot nyújtott át.

Ministerelnök kijelentette, hogy a vasut

szükségességeről meg van győződve, habár ag-gályá van, hogy az 1881. évi XXXI. t. cz. értelmében a törvényhozás hozzájárulása nélkül, a kormány ez ügyben határozhat-e? de erre is van mód, mindenesetre biztosítja a kiútdítséget az ügy iránti jóakaratról és támogatásáról.

Pénzügyminiszter is a vasut szükségességét elismeri és támogatását kilátásba helyezi, a menyiben pedig más ily nemű társulatok is folyamodtak kormánysegélyért a sorrendet tekintettel e vasutra is meg fogják állapítani, közlekedési minster kijelentette, hogy a pénzügyminiszter rendelkezése képes rövid idő alatt a sint előállítani, az ügyet tanulmányozni töle kitelhetőleg támogatni fogja.

A kiútdítség Hieronim állam-titkárna is tisztelt, ki röviden kijelentette. ha csak a sin hiányzik, azt bizonyosan megadják.

Kiútdítség tagjai az igazgatóság részéről br. Huszár, Korbuly Bogdán, gt. Beldi Ákos, Horovitz Sámuel, Kolozs, Torda-Aranyos, Besztérce- és Maros-Tordamegyék itten levő országyűlési képviselői.

Nincs többé fogfájás!

(T.) Na, tisztelt választók, lesz módotok a boldogságban, gazdaságban és zabhegyezésben, csak arra a párta szavazatok, melynek, amint a program mutatja, minden tagja messiás. Az első magyar egyesült ellenzéki társaságról van szó, mely a napokban nyitotta meg bódéját, és lobogózta ki szürnyen szépen. Annyi csodálatos képet menynevei manáról és paradicsomalmáról halandó még nem látott, mint a mennyi itt a ponyvákra pingálva van; a bódéba lép. Találni fog mindjárt, még pedig az első pillanatban egy szellős sátor, a melynek tetőzete ugyan nincs, de azért megáztatik benne az ember; függönyei ugyan kopottak, de régiék is; akrobatái, csoda doktorai, majomtánczoltatójai ugyan fel vannak parókázva, kitömvé és ki meg be festve elől-hátul, hanem azért régi ismerősök; az elmúlt vásáron is itt voltak, valamivel kevesebb csodapiktúrával ugyan, hanem talán több igazi mutatvánnyal, mert a mint vesszük észre: a mammut csikó, a krokodilus, meg a csetthalak, meg a többi már mind ismeretes állat előttünk, csak hogy akkor kutyák és macskák, bárányok és juhok voltak, most azonban csetthalakká és krokodilokká vannak staffirozva, hogy a nagyobb újság jobban csalogassa az embereket.

Hát akrobatái, cseplevői és költőtánczosai?

Azok is mind egy szalig ismeretes alakok. Látuk mutatványaikat hat vagy hét éven keresztül s meglehetősen potyogtak le a miniszteri székekről, vagy hogy ugy mondjam: mi csigákról és kötelekről, csak épen hogy a nyakuk nem tört ki, mert akkor nem volnának itt, a bizonyos. Megis elégette őket a közönség nagyon, bele is buktak a mutatványokba, adósok is maradtak fűnek, fának, ugy mentek el.

Hanem persze azóta már évek multak, azt hiszik, hogy elfeledtük őket s hajlandók vagyunk új emberek gyanánt elfogadni. A társulat ugyan más társulatoktól elkopott egyenekkel elége megzaporodott, na de hiszen azok se jöttek volna ide. ha amott valamire vihették volna, ám de a hirdetési tudományban óriásilag haladtak.

Nincs olyan látni valója a világnak a mi az előadást hirdető programmban feltalálható ne lenne:

„A londoni múltár a világ csodája
Csak búrge hozzája!
A bódé minden hézaka kincsekkel terhelve
A világnak minden tája van képviselve.
Itt készül az egér-fogó négy rugóra
S patkány kelepeczéből a cizlender óra!
A világnak minden híres ásványvize,
Megromlott tojásból parádi csevicze.” —

Amint azt egy diletáns gyöngyösi poéta meg-irta vala.

Persze, hogy e mellett aztán minden más mutatvány eltörpül a kormány pedig plane, mert csak ezután a program után vesszük észre, hogy a mai kormánynak a nép bolondításról (sajtóhíra „boldogítás” helyett) még csak fogalma sincs. Ezekről méltóztassanak kérem tanulni. Rosz ezeknek minden a mi van, és amint van, mert ők tudják, hogy kellene. Majd meg mutatnak ők a kör négyesegésítését, a vaskarikát fából, meg az örök mozdonyt, csak egy kis miniszteri székhöz juthatnának.

Miesoda? Körnégyesegésítése, fából vaskarika és örök mozdony? Hiszen az még mind semmi! Hát a magától menő veloczipéd, hogy csak rá kell tlni, s az emberi súlytól az emberrel együtt ugy szalad akár a lomnici csetes tetejére, hogy majd megbomlik bele. Meg a kormányozható léghajó csupán egy fogpiszkáló segítségével. A föld deleje mint mozdonyt vonó mágnes a föld egyik sarkától a másikig egy óra tizenkét perc alatt; és a többi! Tud is a mostani kormány valamit. Sennyey, Apponyi meg Bittó! Igen is ha azok össze fognak. Lesz akkor minden, csak adó nem. A helyett hozatnak valami újat feltalált gépet a világ azon részéről, melyről a Jókai „Fekete gyémántjaiban” nagyszerű fejezetek olvashatók, — a mely gép aranyat fog gyártani s így egy füst alatt az alchémisták titka is meg van fejtve; hanem az

Kálipod az ítéletet

Meghallgatja, de nem remeg;
Csak az az egy kívánsága,
Hagyják élni egy órára,
Adják kobzát a kezébe,
Ugy szerette életébe;
Hogy még egyszer, de utolján,
Rövid dalt verjen ki kobzán.
Be sem végzi jól a szavát,
Már is hozzák a kobozzat,
Kezébe kapá a hangszert,
S édes hangon dallani kezd.
A dal áthat erdön is tul,
Falevéhez oda simul;
Annyi bánat szól hangjából,
Hogy a levél hull az ágról;
És rüptében a madárka,
Hallgatni a dalt megállá.
A bojárak könyezének,
Olyan búsan szolt az ének;
És a gazdag bojár-lányok,
A sok könytől nem is látnak.
... Hó, a vajda lánya.
Ott zokogott ablakába;
Mint a patak folyt a könyve,
Nem volt a ki letörülje.
És a mint ott áll sírógva,
Eként szóla szép Ilonka:
„Szeretömet elítélték!
A szívemet széjjeltépték!
Hogyha viszik a halálra,
Visznek engem is utána!”
„Ha szereted s szeret téged —
Lегyen még ma a te férjed!”

A bojárak, a vitézek,
Nagy bámulva összenéznek.
Bóltanak a fejökkel.
A népet nagy öröm szállja,

A KELET TÁRCZÁJA.

A SZÉP PÓHÁRNOK.

(Román néphallada.)

A Szucsára vize mellett,
Szép paloták emelkednek...
A dus-gazdag Moldovában,
István vajda udvarában,
Hosszu asztal van terítve,
Mind csak bojár ül körülte;
Esznek, isznak, vigadoznak,
Nagy kelele van a bornak.

Egy bojár a társaságból
Kinéz a ház ablakából; —
A pohárnok hangját hallja,
Mily édesen olvad dalba...
Mily kábító, — koboz mellett...
Lángra gyújt sok ifju keblét.
Elhangzik a dal az éjben
És a bojár szól eképen:
„Nagyságos ur! halld mi lágyan,
Ömlik a dal ktnn az éjben,
Egy hang, rezgi át a léget,
Soh' se hallék olyan szépet.
Kiséri egy ifju kobza;
Halld! mintha ez nektünk szólna!
Csak fenyeget, folyást minket,
Ugyan vajjon ez mit jelent?
Téged foszt meg koronádtól,
Vagy minket a bojársgtól?”

Im az egyik harezfi, Rozul,
Ülő helyéből megmozdul,
S reszketvén, mint szélben szálla,
Ily szavakat ojt ki szájá:
„Nagyságos ur! István vajda!

Ne jöj dühbe e szavakra,
Kálipod, a szép pohárnok,
Kit ugy kegyelsz, van is rá ok,
Egy lányt szeret, mért ne tenné,
A lány is mért ne szeretné,
Csak hogy ez a szép leányka,
Nem más, mint e ház leánya.”

Bősz haraggal szól a vajda:
„Menj és hozd el ide nyomba,
Ha talárod ugy az ágyba”;
Hozd el nekem ugy az ágyban;
Ha talárod pongyolába,
Hozd el nekem pongyolában!”

Kijött Rozul a szobából,
Összehivat cselédséget,
A vajdának parancsából,
Tartott nekik ily beszédet:
„A pohárnok Kálipodot,
Kit szeretetek igazában,
Parancsot a vajda adott,
Hogy elfogjam a házában.”

A csatlósok ezek után
Végig mennek a sok utcán,
Ott hol az Izáé háza,
Gajna lia palotája,
Megállott a csapat nyomba.
Ajtót érve, fészegették.
De im a szép gazda kilép.
Rozul bemegy, köszön szépen,
A házur illendöképen
Fogadja őt, bár megdöbben.

„Pajtásom ne vedd rosz neven,
Hogy ha töled azt kérdezem,
A mióta harezfi lettél,
Mért, hogy hozzám be nem jöttél?
Mondd csak nekem, mért vagy itt ma,

S mért nem vagy a vigalomba?”
A kérdezt im így szólt,
Megejtven az illó bököt:
„A nagy vajda küldött ide,
Hogy vigyelek eleibe!”

Ha a dolog így áll épen,
Megkérem a vajdát szépen,
S aztán téged ép ugy uram,
Várj egy cseppet nyugalomban,
Mig magamra ruhát öltök,
S ezzel egy kis időt töltök.”
„Arra nincsen engedelmem,
A parancsot kell követnem,
E ruhában — jöj ki, állj ki,
A vajda így óhajt látni,
Éltem van koczára téve,
Ha a jöttöd soká késne.”

Rozul harezfi ellen szókra,
Házgazdáját melegen fogta,
A lépcsőkön lehuzolta.
A csatlósok egymás után,
Végig meunek a sok utcán,
Az örmények utcájában,
Bámészkodnak ezren, százan;
A román nők megsiratták,
Megkönyezték a leánykák, —
De Rozul csak tovább toltá,
A sok csatlós körülfogta,
És elértek neusokára,
A nagy vajda lakására.

Kálipod a mint bemegyén,
A sok urnak köszön szépen,
A kik körben ülve, állva,
Tanácskoznak a vajdával.
A vajda így szóla végre:
„A mit töled kérni fogok,
Ugy felelj, mint áll a dolog,

adósodás azért tökéletesíteni fog, csupán hogy megmutassák Szapárynak mennyire hátra van még ő a civilizációban. — Igazságszolgáltatás, közigazgatás, közgazdaság és „financz wezen” sat. mind annyira tökéletesítő lesz, miszerint patentot fognak rá kérni, nehogy más valamely nemzet utánozza. Szóval a mi baj van az mind elmúlik, a mi jó van az mind meg lesz az alatt az egy feltétel alatt: hogy Sennyey legyen a miniszterelnök, Bittó az igazságügyi, Apponyi a pénzügyi, Szilágyi Dezső pedig a belügyminiszter, a mit különben csak úgy fogad el, ha kis Pulszky az államtitkárságról nem mond le, a nagy Pulszky pedig a „P. Naplónak” továbbra is munkatársa azaz vezércikkírója marad, mert ettől a nagy élvezettől a nemzet nem akarja megfosztani, később felhagyni az ország boldoggá cselekvésével.

No hát kérem, csak is így lehet beszélni, ilyen kritikát írni arról a programról, melyet az úgynevezett „mérsékelt ellenzék” kiadott, mely program sorai szerint az egész párt nem egyéb szédélgéssnél, avagy tagjai istenségi ünnepeken szüvenek. Mert hogy az egyesült ellenzéki urak a miniszerségért nem kevesebbre, mint a világ folyásának megváltoztatására akarnak vállalkozni, annak bizonyítására lefordították itt valamit: „Menczel a Geschlechter letzten vierzig Jahre” című világtörténelmi munka előszavából, ugyanis:

„Az utóbbi negyven év története kevés gazdaságot nyújt. Ez egy korszaka volt a bizonytalan békének, a népek folytonos vonaglásoknak, melyek rendkívüli helyzetekben látták magukat, a sikertelen küzdelmeknek, melyeket egy harmadik a maga számára akart kizsákmányolni, de eredményhez nem bírt jutni egyik sem. Kormányok és nemzetek hasztalan erőmegfeszítésekben merítik ki erejüket. Az államok adóssága s a lakosok terhe szaporodott, s daczára a nagy áldozatoknak semmi biztositást vagy maradandót nem alkottak. Egyik forradalom, egyik válság a másikat érte s a fél után állapotodt meg valamennyi. Európa egy roppant lázban szenvedett, mely mindig bádgyadtságba ment át, mielőtt a szenvedő ohajai teljesültek, avagy teljesítették volna.”

„Hanem a földszin alatt egy másik történelem látható: a nemzetek fejlődései és alakulásai, melyek mintegy észrevétel nélkül haladnak, de melyek ezélt és erőf meg fognak érlelni előbb-utóbb, s ez által meg fog változni a történelem kinézése. Az utóbbi negyven év alatt ugyanis Európa népeinek bensejében nagy változások történtek. A privát existencia, mely azelőtt az oleső belgazgatás, kis adók, olesőbb élelmiszerek és mérsékelt életmód által volt biztosítva, az államterhek óriási növekedésének következtében, az adók emelkedésében, a bürokrácia és szabadelvűség által versenyezve követelt haladásban, vagyon felosztásokban és adósságvészekben, pénzügyi manipulációkban, részvénytársulatokban, a határtalan versengések által a folyton növekedő drágaságban, a fénytűzésnek mód nélküli terjedésében, mely még az alsóbb osztályokba is behatolt, nagyon meg lett támadva s nem egy családpatát semmisített meg, avagy fenyeget a megsemmisítéssel. A társadalom minden osztályától szaporodik a proletariatus, melyet sem a szegények házai, sem a fogházak, sem a kivándorlások nem bírnak kimeríteni. Ezért a politikai kérdések mellett a társadalmi kérdések előtérbe nyomulása. Sem állam hatalom, sem szurony erő, sem alkotmány vagy or-

szággyűlési díkező nem képes ezen segíteni: mely vagy az idő által önön magában és önön magától alakul át, vagy egy borzasztó kitérésbe végződik.”

Ez az igaz tisztelt habaréki urak; ez pedig nem pusztán magyarországi, hanem európai állapot, s a mely párt Magyarországon azt igéri hogy mindezeket változtatni fog? azt mondom: vagy öntudatosan bolondítja a nemzetet, vagy istenségi őrlöngésben szenved. Önök pedig ezt teszik.

Valahogy megélni, és a mint lehet baladni is, — a mai körülmények közt elég feladat ez egy kormányra nézve, s a ki ennél többet ígér, az nem egyéb népbolondító svindlőrnél!...

A székely-kivándorlás ügyéhez.

(Vége.)

Ezen rendszert követve az egyet központi választmánya még tovább nem lépett, hanem csak úgy szólva nagyobb vonásokban kijelölte a kivándorlás kérdésének mérvét és jelzett bizonyos eszközöket, melyek a kivándorlás csökkenését vonhatják magok után.

Ez utóbbiak közt kijelölt némely sürgősebb természetű teendőket, melybe azonnal lépés tehető, mint például a mindkét nembeli székely ifjúsággal gyakorolt tüzkérdést, melynek mielőbbi megszüntetésére nézve az óhajítás — ugy biszük — általános és semmi további vitát nem igényel.

De a többi correctivumoknak mikor, mily sorrendbe, mily mérvbe és mily eszközökkel lendő végrehajtását s az e felelő végleges határozást a vidéki választmányi tanácsokhoz és javaslatok beérkezése idejéig hagyta fenn. E correctivumok közt fordul elé a kitelepítés is, a mit sokan (azok közül, a kik a napi sajtó útján a székely kivándorláshoz szokottak) úgy tüntetnek fel, mintha a közp. választmány első sorba és feltétlenül csak ezáltal kívánja a székelyföld bajainak orvoslását eszközölni, pedig mind a bizottság, úgy a választmány is a kivándorlás kérdésénél az első és mindennek előtti kiindulási szempontja az, hogy a székelyföldnek e kérdés által érdekelte lakossága, azon előszeretettel fogva, melylyel szülkebb hazájához és görünyéhez ragaszkodik, saját otthonjában helyezessék oly viszonyok közé, hogy minél életképesebbé válva, ne kívánczozzék se külföldre se egyelőre; a kitelepítés pedig csak is minden egyéb eszközök felhasználása utáni végeszközként s ugyszólva utórendű kérdésnek van jelezve, és csak is úgy, ha ez nem egyes családoké, hanem nagyobb csoportokba történhetik és a székely földhöz közel fekvő, valamely állami birtok területén lenne eszközölhető.

Mindaz azonban még csak az előkészület stádiumába van, s ha valaki abból kívánja megítélni a közp. választmányának e fontos kérdés közeli nézeteit és felfogásait, a miket némely naplók szemelvényi vagy is csak egyes kérdésekre tett közléseiből eddigéig olvasott, ferde ítéletet mondana kétségen kívül a közp. választmány működésének irányára felől, mert ezt csak akkor bírálhatná meg helyesen, ha a választmány e kérdés és a correctivumok minden egyes részletei felett az előbb jelzett tárgyalási uton vég megállapodásra jut.

Ezt tehát be kell várni. Azért hangsúlyoztuk előbb, hogy nem kell elietni a dolgot. Majd ha a központi választmány teljes elaboratumaival kézen lesz, akkor helyén lesz az egésze-

mióta láttam mennyire fájdalmas hatást tett kegyedre lehető elválasztás gondolata, valóban alig tudom elhatározni mi tevésem legyek.

— És én pedig túlfelől szemrehányásokat tettem magamnak, hogy érzéseimet azon esetre annyira elárlutam, mi bé folyást gyakorolhatna elhatározásodra, s eltántoríthatna kötelességed gyakorlásától, vagy legalább megnehezíthetné azt részéről.

Érzem, hogy igazad van Gertud és hogy a helyett, hogy ellenkezzem veled, mindent kellene követnem, terved kivi telében segélyedre lehetni.

— Kedves Emilia, kiáltott fel Gertud hévvel, ha azután, miket tegnap elmondtam kegyednek már így gondolkozott, még teljesebben meg lenne győződve felőle, ha mindazt látta volna, mit én ma láttam és hallottam.

— Hogyan még rosszabbul, meg Szullivánék dolga, mint ennek előtte?

— Még sokkal rosszabbul, mint a hogy elmondtam kegyednek. Akkor még magam sem tudtam mindent felőlük, s hogy mivel kell megküzdnie szegény Szullivánnának, de most csak nem az egész időt, mióta elmentem innét, náluk töltöttem (mert mr. W. alig öt percemet vette igénybe) és valóban, egy oly félnék, gyenge alkotású nőre nézve, minő Szullivánné, nem hiszem, hogy jó harással legyen, ha sokat van mr. Cooperrel egyedül, miután ennek lelki világa oly feldúlt állapotban van.

kiterjedő kritika. Az egyes részletek felett addig is elfogadjuk a jóakaratu tanácsokat, sőt kérjük is, csak az ne legyen mondva, mintha a székely egylet csak is a kitelepítést tekintend az egyedüli panaceának.

Ennyit kívántunk jelezni, azért, hogy az olvasó — ha e kérdésre vonatkozó cikkekkel találkozik — tájékozva legyen az egylet, illetőleg a központi választmány álláspontja felől, melyet az a jelen kérdésben ez idő szerint elfoglal.

A közp. választmány több tagja.

Titkári jelentés.

az erdélyi muzeum egylet es utör-tökön 1881. márczius 24-kén tartott évi rendes közgyűlésén.

(Vége.)

Anyi bizonyos, hogy az ily kötelezvényekben foglalt összegeket valóságos vagyonnak komolyan nem lehetett tekinteni. Jövedelem utánok nem volt, arra is kevés remény, hogy valaha magából a tökéből jöjjön be valami. Így történt, hogy számadásaink és költségvetéseink tiszta volta szempontjából már éveket ezelőtt külön rovatra írtuk, kétesek és veszendők címén.

De még így is ott állottak a számadásban, és ha bajt nem okoztak is, de alkalmasok voltak mindenféle vélelmek ébresztésére. Egyébiránt is az ily tételek nem tiszta számadásba valók. Ezért elhatározta a választmány, hogy valahára véglegesen tisztázza ez alapítványok kérdését, a mely végre valamennyit bepereltette.

E beperlésnek az lett az eredménye, hogy az adósok egy része bírói ítélet következtében, egy része perközben létrejött békeegyezmény alapján fizetett, egy része még per alatt van; de bizony egy részéről bebizonyult, hogy merőben felhajthatatlan. Minthogy pedig ez alapítványok már ezelőtt is a kétesek rovására voltak átirva azok, a melyeket mégis be lehetett hajtani, úgy tűnnek fel, mint a valóságos alapítók új gyarapodásai, holott azok, a melyeket felhajtani nem lehet, ezt a valóságos kamatozó tőkét nem csonkítják.

A mi nincs, azt számadásban vezetni többé nem lehet. Azokat az alapítványokat tehát, a melyekre semmiképp számitni nem lehet, le kellett írni a számadásról. De azért a rólók szóló kötelezvények még vannak, ábrizták a pénztárban, de nem tekintjük tényleges vagyonnak.

A múlt 1880. évben négy darab ily kétes alapítvány lett befizetve, még pedig kettő egy-egy erdélyi 100 ft. n. é. urbéri kővényről, kettő egy-egy száz forinttal készpénzben. Ezek a valósággal kamatozó tőkéket 410 ft-tal szaporították.

De mint egészen új alapítvány is nyertünk 400 ft-tól néhai úzv. Botta Györgyné hagyományából, a mely készpénzben jött be.

E tökéösszegeken kívül tetemes kamat- és részvényilleték-hátralek lett a lefolyt évben behajtva, és ennek köszönhetjük pénztárforgalmunk azt a kedvező eredményt, a mely lehetővé teszi, hogy a fennebirtoknál kívül még 1302 ft-tal csatlójunk a tökéhez, és így kamatozó alapítókénket 211100 ft-ra szaporítsuk.

A muzeumi gyűjtemények gyarapítására és fenntartására megkívánt költségeket kényelmesen lehetett a folyó jövedelmekből fedezni, sőt a Janka-féle növénygyűjtemény árának második 1000 ft-nyi részlete is kitelt.

Csak egy ága van az egyleti tevékenység-

— De hát gondolok Gertrud, hogy valamit segíthetsz jelenléteddél e bajon?

— Bizonyosan tudom, hogy igen, kedves Emilia. Sokkal jobban tudok az öreggel bántani, mint leánya, s egyszersmind sokat tehetek anyagi állapotjuk javításáért, s felvidíthatom néha. Olyan. mint egy gyermek s telve szeszélyekkel. Szullivánné, a mi csak tőle kitelhetik meg teszi, hogy kedvét ne szegje még, ha veszélyeztetné is magát általa. Nem csak azért, mert atyja, s kötelességének tartja nem ellenkezni vele, hanem mert valóban azt hiszem fél is tőle, mivel oly túlságos ingerlékeny és heves természetű szegény öreg. Mondta nekem leánya, hogy néha a legkülönösebb dolgokat teszi fejébe, például: hogy késő este menjenek sétálni, mikor már nem biztos az utcákon járni, s nyitott ablakkal hálgni, bár lakásuk földszinten van.

— Szegény asszony! kiáltott fel Emilia. Mit tesz aztán ily esetekben?

— Azt megmondhatom kegyednek, mert épen ily esetnek voltam tanuja ma. Midőn a délelőtti odamentem, az öreg minden áron nagy tüzet akart rakni a kemenczébe, daczára, hogy künn oly nagy hőség volt.

— S Szullivánné mit tett? kérdezte Emilia.

— Az ajtó előtt tilt a lépcsőn s sirt.

(Folyt. köv.)

nek, a melyre nagyon rá férne, ha többet áldozhatnánk rá. Ez az egyleti kiadványok előállítás. Az egylet irodalmi működése az újabb időben igen szép lendületet vett. Az orvos-ter-mészettudományi közlöny egyfelől, az erdélyi muzeum másfelől tisztességes terjedelemben és elég érdekes tartalommal jelennek meg, a mint az itt bemutatott példányból látszik. De mind a kettőnek az a baja, hogy munkatársainak tiszteletdíjt nem tud juttatni, és mindkettőnek tartani kell tőle, hogy az ingyen munka forrása kiapad, kinálkozván jelenleg elég alkalom arra, hogy a tehetséges ember másutt jutalmazáson értekeithesse irodalmi munkásságát.

Az egylet természettudományi szakosztálya ezért kérte is kiadványi átalányra tetemes szaporítását, és a választmány engedett is annyiban e kérésnek, hogy a folyó év költségvetésében ez átalányt felebb emelte annyival, a mennyivel a rendelkezésre álló pénzről engedte.

A mi az igazgató választmány szoros értelembe vett ügykezelő tisztét illeti, ebben tartott a lefolyt 1880. évben 12 ülést, a melyek jegyzőkönyvei 141 határozatot tartalmaznak; e határozatokkal 142 ügydarab nyert ellátást.

Mint nevezetes mozzanatok e működésben kiemelendők azok az intézkedések, a melyeket a választmány a Janka-féle vásár által egyszerre nagyon megszapordított növénygyűjtemény mentől gyorsabb rendezése és lajstromozása, és másfelől a könyvtár szaklajstromának elkészítése iránt tett. Mind a két esetben rendelkezésekre bocsátott az illető gyűjtemények őreinek ideiglenes segédőket megfelelő díjazás mellett.

A kir. tud. egyetem matematikai-természettudományi kara megtalálására lépéseket tett a választmány a nevezett tudománykar támogatásában a közoktatásiügyi miniszter ur őnmlágánál egy csillagdi és delejes észlelde felállítására iránt a kolozsvári kir. tud. egyetem mellett, a muzeum egylet részéről anyagi támogatást is helyezvén kilátásba.

Eredménye e lépésnek nem volt. A mit a muzeum fel tudott ajánlani, aránylag csak nagyon csekély részlete lesz vala annak az összegnek, a melyet ily intézet felállítására és felszerelése megkövetelt volna; a miniszter ur pedig úgy vélekedett, hogy a kolozsvári egyetemnek sokkal sürgetőbb szükségai várnak még kielégítésre, mint ez észlelde, és hogy ennél fogva az erre való költség megszavazását nem sürgetheti a törvényhozásnál.

Ellenben nem volt szüksége a választmány-nak igénybe venni azt a felhalmozást, a melyet a t. közgyűlés a múlt évben megadott. A miszter ur őnmlga. megkezdte a vegytani dolgozda építtetését a muzeum-kertben csupán a már létező szerződésben kikötött biztosítékok alapján, és nem kívánt új pótszerződést.

Dr. Herbach Ferencz ásványtári őrségéd 1880. augusztus 1-jén ismét visszatért a maga állomására, és ismét hozzá fogott itteni teendőihez.

És már most átadhatnám a szót az egylet többi tisztviselőinek, hogy a magok részletes jelentésével egészítsék ki a választmány ez általános jelentését, ha nem volna még hátra egy szomorú, de szent kötelesség.

A temetőbe kell ellátogatnunk, hogy halottaink, sirjain áldozzunk a kegyeletteljes emlékezés nemtőjének.

A lefolyt 1880. évben három hely ült meg igazgató tagjaink sorában: gróf Mikos János, gróf Beldi Ferencz, gróf Tholdalagi Victor, költöztek el jobb létre, alapító tagjaink közül Karvázy József hunyt el. Nem lehet itt feladatunk életrajzokat adni vagy diszbezzédek tartani feleltők; bejegyezzük őket halottaink névsorába, és a mikor neveik eleibe oda tesszük a jelentős keresztet, hálaival említtük fel azt a mit muzeummunkért tettek és áldoztak, és felsohajtunk, mert hajh! a régiek fogynak, újak nem lépnek helyükbe. Emíltük meg még azt a nemes lelki hőlyget, a ki, mig élt, nem volt ugyan tagja egyletünknek, de hagyományá által kiváló helyet biztosított magának temetőkben és emlékezettünkben; néhai Botta Györgynét értjük, a a kinek alapítványát, már fennebb volt szerencsénk említni.

A midőn így végig pillantunk halottaink során, lehetetlen, hogy éppen ma esztünkbe ne jusson az a férfiu, a ki maga is válogatott bajnoka a tudományok tán első indítványozója volt annak az erdélyi muzeumnak, a melynek létesülését nem engedte a gondviselés megérnie, de a melynek mégis alapját ő tette le, a mikor elhunytá előtt 1856-ben végrendeletileg nagy becsű és nagy könyv- és kézirattárat a leendő erdélyi muzeumnak hagyományozta, és evvel az első lökést adta az ügynek, a mely talán még sokáig aludt volna, ha e könyvtár megmentése nem teszi, oly sürgetővé a muzeum létesítését. Éppen huszonötödik évét számláljuk most gróf Kemény József halálának, és a midőn itt e közgyűlésen ünnepélyesen említtük fel felejthetetlen nevét, egysz-rsmind muzeumuk ugyszólva fogantatásának ünnepeljük meg huszonöt éves fordulóját.

Finály Henrik.

A marosludas-besztercei

helyi érdekl. vasutársaság igazgatósága gr. Eszterházy Kálmán igazgatósági elnök vezetése alatt

alakult küldöttség által a magas kormányhoz f. hó 27-én a következő emlékiratot nyújtotta be: Nagyméltóságú miniszter ur!

Midőn az ujjabbkor azon termékeny eszméje, helyi érdekl. vasutak építése által segíteni azon vidékek baján, a hol másképen közlekedési eszközök létesíteni nem lehet, — országgrszünkben is apostolokra talált, — a kezdeményezők azon tervét, hogy a „Mezőség”-en keresztül egy helyi érdekl. vasut építtessék azon három vármegye, névszerint Aranyos-, Torda-, Kolozs- és Beszterce-Naszódmegek közönsége, melyeknek területén a tervezett vasut átvonulna, egész lelkesedéssel tett magáévá.

És ezen lelkesedés az érdekek helyes fül-ismerésében találja indokát, mert a Maros-Ludastól kiinduló, a Mezőséget közepén átszelő s Beszterczen végződő vasut egyetlen eszköz arra, hogy ezen mintegy 110 □ mértföld terület lakossai a végelbukástól megmentessenek.

Mert bárha a „Mezőség” az erdélyi részek legtermékenyebb vidékeinek nyike még is szegény s vagyonilag napról-napra alább hanyatlik, mivel közlekedési eszközei nemcsak jelenben hiányoznak, de jövőben sincs remény azok kiépíthetőségére. Nincs pedig mert, mert a gondviselés még egyfelől rendkívüli termékenységgel áldotta meg e vidéket, addig másfelől megtagadta tőle az útépítéshez szükséges anyagot a követ és kavicsot.

Szándékosan nem használjuk fel az e helyen kínálkozó alkalmat vázolni, s kiszínezni azt a nyomoruságos helyzetet, a melyben e vidék századok óta szenved, mert arról kell meggyőződve lennünk, hogy azt Magyméltóságod épen olyan jól ismeri.

Csak annyit jegyzünk meg tehát, hogy épen nem indokolatlan, ha a nevezett három törvényhatóság közönsége melegen felkarolta az ügyet, s támogatásával a terv kivételét azon kedvező pontig segítette jutni, a hol az ma áll.

Az eszme felmértlésekor a már többször érintett három törvényhatóság kebeléből férfiak küldettek ki, s ezek egyittesen megalakították a létesítő bizottságot.

Időközben megalkottatván az 1880. évi XXXI. t. cz. a törvényhatóságok ennek alapján figyelemre méltó ajánlatokat tettek. Nevezetesen leajánlották a tervezett vasut vonalában eső megyei és viczinális útjaikat, a meynyiben azok a forgalom akadályozása nélkül a vasut által használhatók; tetemes fuvar- és gyalog napszámot ajánlottak fel, s ezen kívül útváltási alapjából jelentékeny összeget kamatbiztosításul. — Kolozs megye tovább ment, s már az előmunkálatokra 1000 ft-tal ajánlott és adott az 1880-ik évré.

Ezeket felül még több nemű ajánlatok tettek, melyeket itt csak azért nem sorolunk fel, mert a % alatt mellékelt „Ismeretetés” az összes ajánlatokat amugy is részletesen tartalmazza.

Midőn a törvényhatóságok által ezen ajánlatok megtétettek, még senkinek sem volt tiszta fogalma arról, hogy egy ilyen vállalat mennyi pénzt igényel. Nem csoda tenát, ha a kamatbiztosítás érdekében tett pénzajánlatok a terv elkészítése után kevésnek bizonyultak. Ennél fogva Kolozs megye nem késett pénzajánlatát 5 ezerrel 12 ezerre emelni, s a társ-törvényhatóságokra e példa nem maradt hatás nélkül.

(Folyt. köv.)

A Román királyság kikiáltatása.

Románia királysága emeltetett. A javaslatot Lucea tábornok tette. A kamara és képviselők összehitték a törvényjavaslat szövegezésére s még az nap márcz 26-án a kamara folytatolagos ülésén az osztályok előterjesztették a jelentést. A törvényjavaslat két pontot tartalmaz: Románia felveszi a királyság címét és Károly fejedelem a király címet, az örökös „királyi herczeg” címet fog viselni. Valamennyi szóló pártolta a javaslatot és egyhangulag oda nyilatkozott, hogy a rangemelés, következménye a kivított függetlenségnek, Rosetti elnök emlékeztet Romániának a függetlenségéért vívott harcokra és azt mondja: „Szerencsésnek érzem magam, hogy tejestve látom a románok arany álmát.” Lahovári (konzervatív) jelenti pártja beleegyezését. Boerescu kijelenti, mint külügyminiszter biztosíthatja a kamarát, hogy a királysággá emelés semmiféle nehézségbe sem fog ütközni az európai hatalmaknál, mert az által a kormány programja változást nem szenved. Bratiano kijelenti, ez indítvány megvalósítja az egész nemzet 1832. óta tartó álmát. Erre az összes jelenlevők számszerint 99-en elfogadták a tvjavaslatot. Elnök kijelenti: A kamara királysággá emeli Romániát, éljen Károly király! (Lelkes tetszés.) A javaslatot rögtön átküldték a szenátusba, hol egyhangulag elfogadta a javaslatot nagy lelkesedés között.

Este az összes szenátorok és képviselők a palotába mentek, hogy az uralkodóval közöljék a szavazatot. A palota bejárait az ezerek menő néptömeg foglalta el. A felsőgek az erkélyen voltak, környezve a két ház elnökeitől, a metropolitától és a miniszterektől. A közönség leirhatlan lelkesedéssel üdvözlé a királyt és a királynét. Számos zenekar vonult át a városon.

Magyar kir. államvasutak menetrendje.

(Keleti vonal)

Érvényes 1880. évi szeptember hó 10-étől.

Nagyvárad—predeal irány.

Allomások			Gyors- vonat 2. sz.	Személy- vonat 4. sz.	Teher- vonat 42. sz.	Allomások			Gyors- vonat 2. sz.	Személy- vonat 4. sz.	Teher- vonat 42. sz.
			óra perc	óra perc	óra perc				óra perc	óra perc	óra perc
Budapest	Elind.	10 05	6 55	6 05	Karácsonfalva	"	"	2 35	1 28		
Czegléd	"	11 33	10 20	9 15	Balászfalva	"	"	2 50	2 01		
Püspök-Ladány	"	1 51	2 22	1 56	Hosszu-Aszó	"	"	3 07	2 28		
Nagyvárad (Vendéglő)	Erk.	3 16	4 30	5 25	Mikeszása	"	"	3 23	2 59		
Nagy-Várad	Elind.	3 21	5 10	6 30	Kapus (Elágazás Nagy Szeben felé)	Erkez.	10 41	3 41	3 28		
Várad-Velence	"	—	5 19	6 43	Kapus (Vendéglő)	Elind.	10 48	3 51	3 52		
Fugyi-Vásárhely	"	—	5 30	7 05	Medgyes	"	11 02	4 11	4 37		
Mező-Telegd	"	3 52	5 52	8 00	Eczel	"	—	4 30	5 08		
Elesd	"	—	6 10	9 03	Erzsébetváros	"	11 24	4 44	6 00		
Rév	"	4 27	6 34	10 00	Dános	"	—	5 04	6 39		
Csucs (Vendéglő)	"	5 24	7 38	12 20	Szegvár (Vendéglő)	Erkez.	11 51	5 22	7 09		
Bánffy-Hunyad	"	5 57	8 15	2 00	Szegvár	Elind.	12 11	5 32			
Sztána	"	—	8 36	2 34	Héjasfalva	"	12 26	5 50			
Egeres	"	—	9 00	3 20	Erked	"	—	6 28			
Magyar-Gorbó	"	—	9 14	3 42	Bene	"	—	6 50			
Magyar-Nádas	"	—	9 30	4 20	Kacza	"	—	7 11			
Kolozsvár (Vendéglő)	Erkez.	7 04	9 50	4 52	Homoród-Kőhalom	"	1 29	7 29			
Kolozsvár	Elind.	7 14	10 14	5 20	Alsó-Rákos	"	—	7 56			
Apahida	"	—	10 36	6 00	Agostonfalva	"	2 04	8 18			
Kolozs-Kara	"	—	10 47	6 18	Köpecz	"	—	8 26			
Virágosvölgy	"	—	11 28	7 26	Apacza	"	2 24	8 51			
Gyéres	"	8 26	12 04	8 49	Mogyoros	"	—	9 04			
Kocsárd (Elágazás M.-Vásárhely felé)	Erkez.	8 47	12 38	9 41	Földvár	"	2 44	9 23			
Kocsárd (Vendéglő)	Elind.	8 50	12 48	9 30	Botfalva	"	—	9 40			
Maros-Ujvár	"	—	12 56	9 42	Brassó	"	3 25	10 12			
Felvincz	"	—	1 03	10 00	Derecske	"	—	10 31			
Nagy-Enyed	"	9 16	1 27	11 00	Tömös	"	4 03	11 07			
Tövis (Elágazás Gyulafehérvár felé)	Erkez.	9 32	1 47	11 35	Predeal	Erkez.	4 28	11 39			
T. vis (Vendéglő)	Elind.	9 39	2 07	12 34	Bukarest	"	10 35	9 00			

Kocsárd—marosvásárhely

Állomások	Vegy. von. 112. sz.		Vegy. v. 116. sz.	
	Minden nap	óra perc	Minden nap	óra perc
Kocsárd (vend.) Ind.	9 10	4 00		
Keeze	9 46	4 36		
Maros-Ludas	10 18	5 08		
Maros-Bogát	10 29	5 19		
Csapó-Radnóth	11 13	6 05		
Nyáradló	12 02	6 54		
M.-Vásárhely Erk.	12 26	7 18		

Tövis—gyulafehérvár

Állomások.	Vegy. von. 212 sz.		Vegy. v. 214 sz.	
	Minden nap	óra perc	Minden nap	óra perc
Tövis (vendéglő) Ind.	2 39	8 20		
Gyulafehérvár (v.) Erk.	3 11	9 10		
Gyulafehérvár (v.) Ind.	3 26	—		
Arad Erk.	11 50	—		

Kapus—nagyseben

Állomások.	Vegy. v. 312 sz.		Vegy. v. 316 sz.	
	Minden nap	óra perc	Minden nap	óra perc
Kapus (vendéglő) "	11 10	4 25		
Nagy-Selyk "	11 49	5 02		
Ladamos "	12 34	5 45		
Vizakna "	1 14	6 23		
Nagy-Szeben Erk.	1 41	6 50		

Jegyzet. A vastagabb keretbe nyomtatott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig számított éjjeli időt jelentik.

Sz. 2792—1881.

Másolat.

Árlejtési hirdetés.

A b.-hunrad-hidalmási útvonalon, a Nyerce patakán levő fahíd újból leendő felépítése f. évi április hó 12-én d. e. 10 órakor a megye házában tartandó szóbeli árlejtésen ki fog adatni.

Kikiáltási ár 757 frt 65 kr.

Árlejtési szándékozók a kikiáltási ár 50%-át bányapénzzel előlegesen kötelesek letenni, melyet vállalkozó a vállalati összeg 100%-ára kiegészíteni tartozik.

Terv, költségvetés és részletes feltételek a hivatalos órákban, az aljegyzői irodában megtekinthetők.

Kolozsmegye alispánjától.

Kolozsvártt, 1881. márczius 22-én.

Gyarmathy Miklós,

alispán.

(186) 2—2

Sz. 2791—1881.

Másolat.

Árlejtési hirdetés.

A b.-hunrad hidalmási útvonalon a Székes-alj patakára építendő fa-átesz felépítése f. évi április hó 12-én d. e. 10 órakor a megye házában tartandó szóbeli árlejtésen kiadatik.

Kikiáltási ár 313 frt 50 kr.

Árlejtési szándékozók a kikiáltási ár 50%-át bányapénzzel előlegesen kötelesek letenni, melyet vállalkozó a vállalati összeg 100%-ára kiegészíteni tartozik.

Terv, költségvetés és feltételek a hivatalos órákban, az aljegyzői irodában megtekinthetők.

Kolozsmegye alispánjától.

Kolozsvártt, 1881. márczius 22-én.

Gyarmathy Miklós,

alispán.

(185) 2—2

Sz. 2790—1881.

Másolat.

Árlejtési hirdetés.

B.-Hunyadon, a b.-hunrad-hidalmási útvonalon építendő I-ső számú hid felépítése, f. évi április hó 12-én d. e. 10 órakor a megye házában tartandó szóbeli árlejtés útján ki fog adatni.

Kikiáltási ár 4090 frt 14 kr.

Árlejtési szándékozók a kikiáltási ár 50%-át bányapénzzel kötelesek előlegesen letenni, melyet a meglett vállalkozó a vállalati összeg 100%-ára köteles kiegészíteni.

Terv és részletes feltételek, a hivatalos órákban, az aljegyzői irodában megtekinthetők.

Kolozsvártt, 1881. márczius 22-én.

Gyarmathy Miklós,

alispán.

(184)

Sz. 1359—1881.

polg.

HIRDETMÉNY.

A nagy-kendi közlegelő elkülönítése ügyében, a képviselőt rendezése és az ügynek érdemleges tárgyalása végett határidőül 1881. évi május hó 12-ik napjának délutáni 3 órája a helyszínére Nagy-Kend községében kitétetik. — Mire összes érdekeltek azon megjegyzéssel idéztetnek meg, hogy elmaradásuk az eljárás folyamatát nem akadályozza és jogorvoslatokra indokul nem szolgálhat.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1881. márczius hó 17-én tartott üléséből.

Nagy Lajos,

elnök.

Butak,

jegyző.

(174) 3—3

148. szám.

Eln.

Hirdetmény.

A Farkas-utczában 7. szám alatt több lakos-
tályok azonnal

bérbe kiadhatók.

Értekezhetni ott a házmesternél.

A m. k. bányagazgatóság elnöksége.

Kolozsvártt, 1881. márczius hó 22-én.

(175)

3—3

LAITNER ZSIGMOND

elsőrendű krasznai (Szilágymegye)

MAGYAR COGNACJA

Zamatja, finomsága és tisztasága miatt a londoni

Eisler Baruard & Comp cég

teljes előismerésben részesítő s a felette drága francia Cognacnak elő-
be helyezi. Egy 6—7 deciliteres üveg ára 1 frt 30 kr.

Egyedüli raktár Kolozsvártt

Széky Miklós gyógyszerésznél.

Ugyanott nagy raktár minden bel- és külföldi

gyógy-különlegességeknek

a finomabb gyógyszerészet és illatászat köréből.

„Ne köhögj”

nővénymész malátá ezukrok Egger;
Codein pastillái és malátá ezukrok-
kai; Dr. Voss Catarhus labdacalai;
Berger és Guyot kátrány labdacalai stb. melyek köhögés, nátha s ne-
hez légzés ellen mind hatásosoknak bizonyultak. (27) 56—*

Nyomatott a „KELET” nyomdájában Kolozsvártt.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Sérvésben szenvedőknek

Ajánlom az én újabban javított ruganyos
sérvkötőmet, a melyek úgy a legmegerősebb
munkánál, mint éjjel az ágyban fekvéskor teljesen
előnyösen alkalmazhatók a legesélyesebb fájdalomokat
nélkül, és a folytonos használat után több esetben
a fájdalom meggyógyítása is elérhető. Egyszerű
darabja 4 és fél frt, 5 frt. Kettős darabja 7 és fél
frt. 9 frt. Megrendeléseknél közlendő, hogy a
sérv jobb vagy baloldali, gyszintén annak és a csipőnek nagysága is. Meg-
küldeték gyorsan utánvétellel. Ezen kívül nagy raktárom van mindenféle acélru-
ganyos sérvkötőkből különböző szerkezettel. **Felkötők trikot szarvasbőr és**
gumiból, mely utóbbi mindkét, különösen hereserveknél, hol a sérvkötők alkalmazása tiltva van, ajánlható. Kaphatók továbbá **méhelőesési-kötők, lábikra**
görcsök elleni harisnyák, csőrő, nyhfeoskendők, hahólyag, külön
legességek, gummi lepedők, jég hóleágok, altesti kötések vízelettartó-
tók, hűgy- és pöszosapok, belegző eszközök, méhgyűrűk, valamint
minden sebészeti **gummi és más műszerek** a betegápoláshoz tartozók a legna-
gyobb választékban és solid áron.
(449) 5—25

I. G. Zieger. Wien, Graben (Trattnerhof.)

Az elgyengült férfierő, idegtompultság,
titkos ifjúi vétkes és kiizzadások ellen

Dr. Wrun-féle peruin-por.

(perui növényekből készítve.)

A peruinpor az egyedül alkalmas a **nemző ésszül szervek**
mindennemű gyengeségeit elmulasztani, és így férfiaknál a tehetet-
lenséget (az elgyengült férfierőt), nőknél pedig a magtalanságot
elhárítani. Ugy szintén pótolhatatlan szer az **idegrendszer zavarainál,**
különösen a **nedv és vérvesztések** következményei az elgyengülés,
nevezetesen pedig **önfertőzés és éjjeli magömlések,** mint a tehetet-
lenség egyedüli okainak bekövetkezett erőtlensége a férfiaknak, va-
lamint a **láb és kezek reszketéssége** ellen ezen szernek javallatok,
melyek által az elmaradhatatlan hatás bekövetkezik. (461) 20—39

Ára egy doboznak kimerítő utasítással együtt 1 frt 80 kr.
Kapható Kolozsvártt dr. Hintz György gyógyszerésznél. Vezér-
ügynökség Al. Gischnernél Wien, II. Kaiser Josefstrasse, Nr. 14.

Frankfurti

Lóvásársorsjáték.

Huzás 1881. márczius hó 30-án.

Ezen általánosan kedvelt sorsjátéknál újlag 10 elegáns Equi-
page 4 és 2 lóval befogva, finom hámozattal, továbbá 60 darab
legszebb lovagló és kocsi ló és még számos százakat érő más
nyeremények jönnek sorsolás alá. (130) 22—23

Fennebbi huzáshoz küld alólírott sorsjegyeket és pedig:

1 eredeti sorsjegyet 2 tírtót o. é.

16 " " 30 " o. é.

az összeg beiktatása mellett. Hogy minden kívánnatnak eleget tehessek,
a megrendeléseket kérem gyorsan eszközölni.

Minden résztvevő a huzási lajstromot ingyen, bérmentve kapja.
Nagyobb nyeremények rögtön távirati úton jelentetnek.

D. F. Seipp, Majnai Frankfurtban.